«Από τη στάχτη θα αναγεννηθεί το Κ.Κ.Ε.»
Ν. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1988 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 74 — ΔΡΧ. 30

Η ΡΩΣΙΑ ΚΛΙΜΑΚΩΝΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗ

Με μια νέα κίνηση, τεράστιου βάρους πολιτικής προπαγάνδας, έκανε την εμφάνισή της και πάλι η «17 Ν». Μια ομάδα της, επιτέθηκε σ' ένα αστυνομικό τμήμα του Βύρωνα, αφοπλίσε τους αστυνομικούς, πήρε τον οπλισμό τους και εξαφανίστηκε με τη συνηθισμένη της άνεση.

Μετά από τρεις μέρες, μια τεράστια φωτογραφία με τον Μαρξ, τον Βελουχιώτη, το σήμα της «17 Ν» και τον κείμενο σύνταγμα, γέμιζε το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ.

Αυτή η φωτογραφία και η μικρή προκήρυξη του τη συνόδευε αποκαλύπτει το στόχο του νέου σχήματος της σοσιαλφασιστικής οργάνωσης. Είναι γνωστή σ' τους αναγνώστες μας, αλλά και περισσότερα σ' το κίνημα η θέση μας για την «17 Ν». Μια θέση που λέει πως η δράση αυτής της οργάνωσης δεν κάνει τίποτα άλλο από το να εξυπηρετεί τα συμφέροντα και τα σχέδια του σοσιαλιμπεριαλισμού στην Ελλάδα. Ολοκληρη η δράση της, εστι όπως κάθε φορά εχει αναλυθεί από τις στήλες της εφημερίδας μας δεν κάνει τίποτα άλλο από το να επιβεβαιώνει την παραπάνω θέση μας.

Για να κατανοήσουμε την ποιοτητα της τελευταίας της ενέργειας είναι απαραιτητο να αναφερθούμε γιατί λίγο στην συγκεκριμενη πολιτική φάση που αυτη ήρθε.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΑΣΗ

Ο Α. Παπανδρέου στην τελευταία Κεντρική Επιτροπή του ΠΑΣΟΚ μίλησε για μια πολιτική πλατφορμα που ερχεται. Αυτό είναι σωστό. Ποια είναι όμως αυτη η πλατφορμα; Ο Παπανδρέου εστιασε τις αμερικανικες πιεσεις πανω στο ζητημα της νατο συμφωνιας για τις αμερικανικες βασεις. Πιεσεις που, γιατι τον ενοχλουν ηδη αρχισε πανω στα ζητηματα της τρομοκρατιας, των μπρκαγιων και της αποσταθεροποιησης με μια τοσο νεα αποστασια.

Εχουμε ξαναγραψει πως ο Παπανδρέου εφαρμοζει μια προβοκατορικη πολιτικη. Ο Παπανδρέου δεν λεει ανοιχτα στους αμερικανους παρτε η υφηστε τις βασεις σας. Χρησιμοποιεί σα μεθοδο την πολιτικη προβοκατσια για να αξιωσει την αντιθεση με τους αμερικανους αλλα και με εκεινες τις δυναμεις μεσα στο ΠΑΣΟΚ και στην κυβερνηση που αργουν και της υποτασσονται. Αντιλογικη, το εκκεντρικο δηλαδη εκεινο συστημα που θα δωσει τη διακυβερνηση της χωρας στο ρωσοφιλο μπλοκ Παπανδρέου - Φλωρακη.

Αυτη ειναι η «θελλα» και η αναπόπεφυγη εξελιξη των πολιτικων εξελιξεων από το φθινοπωρο.

Ολες οι πολιτικες δυναμεις ετοιμαζονται γιαντες και πρωτα απ' ολα οι ρωσοφιλες δυναμεις που βρισκονται μπροστα στην καταληψη της πολιτικης εξουσιας. Σ' αυτο το κλιμα της προετοιμασιας εντασσεται η τελευταια ενεργεια της «17 Ν».

Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ «17 Ν»

Η «17 Ν» δεν ηθελε ακομα. Αλλωστε ποτε μεχρι τωρα στα τοσα χρονια της δρασης της αυτα δεν της ελλειψαν. Ο εφοδιασμος της σε οπλα και σε αλλα τεχνικα μεσα και μαλιστα αριστης τεχνολογιας, ειναι εξασφαλισμενος από τα κανάλια της ρωσικης επερδυναμης στην Ελλαδα.

Αλλωστε και η ιδια της ενεργεια μαρτυραει οτι αυτο που γραφουν στην προκηρυξη: «Ο επαναστατικος αγωνας των λαικων δυναμεων ενατια στο σαπιο και διεφθαρμενο καθεστως των σκανδαλων και της εξαρτησης, απαιτει ολο και περισσοτερο οπλισμο και υλικα. Αυτος ηταν ο στοχος της επιθεσης - καταληψης του αστυνομικου τμηματος του Βυρωνα». Ειναι ψεματα, μιας και δεν εκπληρωσαν αυτο το στοχο. Συμφωνα με την ανακοινωση της αστυνομιας, ανακοινωση που δεν διεψευσε στην προκηρυξη της, η «17 Ν» δεν μπορεσε να βρει και να παρει τον οπλισμο του αστυνομικου τμηματος. Για την ακριβεια και συμφωνα με αυτα που γραφτηκαν στις εφημεριδες δεν εδωσαν μεγαλη σημασια στο να βρουν αυτα τα οπλα.

Ποιος ηταν λοιπον ο στοχος της «17 Ν»;

Και αρχην πολιτικα με την ενεργεια αυτη η «17 Ν» ετοιμαζει τα κλιμα για μεγαλες προβοκατσιες. Και αυτο σε δυο επιπεδα: αι Με την δημοσιευση της φωτογραφιας και τον τεραστιο εντυπωσιασμο της ενεργειας της φτιαχνει την πιο πλατεια ευνοικη για την κυριη γυμη ιδιαιτερα στους κυκλους της νεολαιας που μεσα από το αδιεξοδο του ρεβιζιονισμου αλλα και τις αδυναμιες του πραγματικου επαναστατικου κινηματος θεοποιει τετοιες ενεργειες και καλλιτεχνιες για το που βρισκει τα οπλα σε μελλοντικες ενεργειες μαζικης κλιμακας. Σε ποια κατευθυνση θα ειναι αυτες οι προβοκατσιες.

Η προκηρυξη το αναφερει ρητα: «Ο αγωνας αυτος θα συνεχιστει μεχρι την πληρη ανατροπη του καθεστως, καταλυση, και καταστροφη, μεχρι την ανατροπη του ελληνικου κοποδιαλυτισμου του ενος κομματος της κυριαρχιας μεγαλοαστικης ταξης και του δυτικου ιμπεριαλισμου της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Μεχρι οτου κλεισουν ολες οι αμερικανικες στρατιωτικες βασεις στη χωρα μας, καταργηθει το ελληνικο ιδαφος ο τελευταιος αμερικανος στρατιωτικος και το κυπριακο ο τελευταιος Τουρκος στρατιωτης».

Σ' αυτό το κομματι της προκηρυξης ανοιχτα η «17Ν» ταυτιζεται ισως για πρωτη φορα τοσο ολοκληρωμενα με την πολιτικη του ρωσι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΙΡΑΝ - ΙΡΑΚ ΗΤΤΑ ΤΩΝ ΜΟΥΛΑΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ολα τα σημαδια δειχνουν πως ο οχ ταχρονος Ιρανο - Ιρακινος πολεμος βαδιζει προς το τελος του.

Το πιο πειστικο στοιχειο δεν ειναι για μας η αποδοχη από την πλευρα του Ιραν της αποφασης 598 του συμβουλιου ασφαλειας του ΟΗΕ που καλεί και τις δυο πλευρες σε καταπαυση του πυρος, ουτε καν το γεγονος οτι και οι δυο πλευρες συμφωνησαν επισημα να αρχισει αυτη από τις 20 Αυγουστου.

Το πιο πειστικο βρισκεται στο παρακατω αποσπασμα από το μηνυμα του ηγετη του ισλαμικου μεσαιωνα των μουλαδων της Περσιας, του Χομεινί, σχετικα με την αποδοχη από την πλευρα της Περσιας της αποφασης 598.

«Το να πιεθει αυτη η αποφαση ηταν πολυ δυσκολο για ολους και ιδιαιτερα για μενα. Για μενα αυτο ηταν πιο δυσκολο ακομα και απο το να πιω δηλητηριο, ομως δεχτηκα αυτο που αποφασισε ο Θεος. Εκανα με σας μια συμμαχια, σας εποσχεθηκα οτι θα πολεμησω μεχρι τη τελευταια στιγμη του αιματος μου. Ομως επρεπε να παρθει αυτη η αποφαση απο την οποια εξαρτιεται το μελλον της χωρας.

Παρατηθηκα απο αυτο που ειπα και εμπιστευομαι την αξιοπρεπεια μου στην κριση του Θεου».

Στη συνεχεια ο Χομεινί βεβαιωσε στο ιδιο μηνυμα οτι «ακομα λιγες μερες πριν απο αυτη την αποφαση ημουν πεισμενος πως επρεπε να συνεχιστει ο πολεμος εναντια στη Βαγδατη. Ορισμενα ομως γεγονοτα για τα οποια προς στιγμη δεν μπορω να μιλησω καθως και οι συμβουλες των στρατιωτικων ειδικων μας μου ειπαν πως αυτη ηταν απαραιτητη».

Παραπερα εκανε την εξης διαβεβαιωση «Το προβλημα του πολεμου δεν θαπρεπε να θεωρηθει σαν τελειωμενο. Ωστοσο εχουμε επισημα δεχτει την καταπαυση του πυρος. Ο σκοπος μας δεν ειναι η συνεχιση του πολεμου με μια νεα στρατηγικη. (Υπογραμμιση δικια μας).

Μετα από τετοιες δηλωσεις ειναι πολυ δυσκολο, αν οχι αδυνατο, στη φιλοπολεμη φασιστικη κλικα των μουλαδων να ζεσηκωσει ενα τσακισμενο και δεχως ηθικο λαο σε μια νεα πολεμικη περιπετεια ενάντια στο Ιρακ. Αλλωστε αυτες τις διαθεσεις του λαου δεν παυουν να τις αναγνωριζουν δημοσια και οι ιδιοι οι μουλαδες. Ο Ταμπαταμπαι ηγετικο στελεχος, διπλα στον Χομεινί, δηλωνε προσφατα στο γερμανικο περιοδικο Στερν:

«Ο λαος εχει λογους να ειναι δυσαρεστημενος». Υπαρχει ομως ενας βαθυτερος και πολυ πιο υλικος λογος που μας κανει να πιστευουμε οτι η Τεχεράνη δεν θα επιχειρησει, τουλαχιστον σε ενα ορατο μελλον μια νεα επιθεση. Προκειται ακριβως για εκεινον τον λογο που την εκανε να δεχτει την καταπαυση του πυρος: την οποια αρνιοταν επιμονα εδω και ενα χρονο, και ενω το Ιρακ αμεσως την ειχε δεχτει.

Προκειται για την στρατιωτικη ηττα του Ιραν σε ολη τη γραμμη σε συνδυασμο με την πλεαρια πολιτικη του απομονωση σε παγκοσμια αλλα και σε τοπικη κλιμακα.

Η στρατιωτικη καταστροφη του Ιραν αρχισε το Μαη με την απωλεια της χερσονησου Φαο (Faw στον χαρτη) στον φετεινο Απριλη. Αυτη ακολουθηθηκε με την απωλεια της Chalamcheh που ειχε κοστισει στο Ιραν 70.000 νεκρους για να καταχτηθει το 87. Στη συνεχεια στις 25 του Ιουνη το Ιραν χανει τα νησια Μανουν, στις 12 Ιουλη πεφτει η Χαλαβια, στις 13 το Ντεχλοράν.

Δεν απομενε αλλη λυση στο Ιραν από το να δεχτει την αποτυχια του στρατηγικου του σχεδιου που ηταν η καταχτηση της Βαγδατης.

Ειναι αληθεια οτι τα τρελα επεχτατικα ονειρα των μουλαδων τα τονωσε η επιθεση που πρωτο ξεκινησε το Ιρακ μεσα σε μια εξαρση αυτου του σωβινισμου που δερνει τις αστικες ταξεις του τριτου κοσμου και που τοσο συχνα τις εχει οδηγησει στην καταστροφη και στην υποταγη στα στρατηγικα σχεδια της μιας η της αλλης υπερδυναμης και περισσοτερο της ρωσικης που ξερει πολυ καλα να εκμεταλλευεται αυτη την αρρωστια.

Το Ιρακ δεχθηκε, αμεσως μετα την σταθεροποιηση της εξουσιας των μουλαδων, στα 1979, μια σειρα προκλητικες επιθεσεις στα συνορα του από το Ιραν. Ομως αυτες οι προκλησεις οσο σημαντικες και αν ηταν δεν μπορουν να δικαιολογηθουν την εισβολη στο Ιρανικο εδαφος και την καταληψη από το Ιρακ τμηματων αυτου του εδαφους περα από τον διαυλο του Σατ - Ελ - Αραμπ.

Απλα αποτελεσαν την αφορμη για να μπορεσει να ικανοποιησει το Ιρακ τις δικες του επεχτατικες διαθεσεις αξιοποιωντας το σχετικο στρατιωτικο αδυνατισμα του Ιραν μετα την πτωση του Σαχ.

Τις θεσεις του αυτες το Ιρακ τις κρατησε μεχρι τα τελη του 1981, οποτε αρχισε η Ιρανικη αντεπιθεση που στη σημαια της, πια γραφε την πορεια προς τη Βαγδατη. Οι μουλαδες ειχαν πολυ πιο μεγαλα ονειρα. Ο πανισλαμισμος των μουλαδων πανάρχαιος και βαθεια ριζωμενος σε οτι καθυστερημενο και φεουδαρχικο υπαρχει στην περσικη κοινωνια. Ο πανισλαμισμος, ο καταδικασμενος σαν το μονο αντιδραστικο αντιιμπεριαλιστικο κινημα από τον Λενιν και την Τριτη Διεθνη, δεν γνωριζει ορια στην επεχταση και στην αγρια καταπιεση.

Αφοι διωξανε τα ιρακινα στρατευματα από τον Ιρανικο εδαφος κιολας από το 1982, οι ορδες του Χομεινί ορμησαν προς τη Βαγδατη. Πρωτος σταθμος τους σ' αυτη την πορεια ηταν η μεγαλη πολη Μπασρα κοντα στα συνορα.

Αυτη δεν επεσε ποτε, δυστυχως για τους μουλαδες. Το Φλεβαρη του 84 αυτοι στειλανε 250.000 ανδρες σε κυματα αυτοκτονιας αλλα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΓΙΑ ΤΗ «ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ»

15 Αυγουστου, μερα λενε συσσωρευη η αστικη ταξη και ο ρεβιζιονισμος, των «ενοπλων δυναμεων». Πιο παλια η ημερα αυτη ηταν, δεμενη με την στρατιωτικη ηττα του ηρωικου ΑΣΕ, στις 29 Αυγουστου. Τωρα το ψευτο-ΚΚΕ απεφευγε να μιλαει γι' αυτην.

Ομως ο Παπανδρέου δουλευοντας για λογαριασμο των φιλορωσικων δυναμεων αλλαξε το παλιο αμυντικο δογμα «κινδυνος απο Βορρα» και το εκανε «κινδυνος απο την Ανατολη». Επρεπε λοιπον να αλλαξει και η «μεγαλη γιορτη» του στρατου. Εστι βρηκε την 15η Αυγουστου ημερα μεγαλης γιορτης για την Ορθοδοξια, εδεσε το στρατο με τα Ελληνοχριστιανικα ιδεωδη δηλαδη με τον μεγαλοιδεατικο σωβινισμο! Ολα πηγαν τωρα κουτι!

Εστι λοιπον ολο το ρωσοφιλο μπλοκ αρχισε και αυτο να βγαζει χαιρετισματα μηνυματα καθε τετοια μερα. Και πρωτο - πρωτο το ψευτο-ΚΚΕ.

Φετος στον «χαιρετισμο» (!) της Κ.Ε. του αναφερει: «*Μερες σαν αυτη* αντι να χρησιμοποιουνται για τυπικους και ανουσιους πανηγυρισμους πρεπει να γινονται αφορμη για να ερχονται στην επικαιροτητα τα μεγαλα προβληματα *που αντιμετωπιζουν οι Ενοπλες Δυναμεις* και τα στρατευμενα παιδια του λαου. Σημερα *παρα τις οποιες αλλαγες* που εχουν γινει στο στρατευμα...» (οι υπογραμμισεις δικες μας).

Να λοιπον που «η μερα» αυτη ειναι μεγαλη, να που το ψευτο-ΚΚΕ ενδιαφερεται για τα «προβληματα των Ενοπλων Δυναμεων» να που δεχεται τις «αλλαγες» που εγιναν. Να λοιπον δηλαδη που ο σοσιαλιμπεριαλισμος κανακευει τον σωβινισμο των στρατοκρατων για να τον χρησιμοποιησει στα σχεδια του.

Για μας τους κομμουνιστες ο ελληνικος αστικος στρατος ηταν παντα το αντρο καθε φασισμου, σωβινισμου και αντικομμουνισμου, ενα κατεργο καταπιεσης για τη νεα γενια που περναει αναγκαστικα μεσα από τις γραμμες του, ενα οργανο ασκησης της δικτατοριας της αστικης ταξης πανω στον εργαζομενο λαο.

Εναν στρατο ξερουμε εμεις να τιμουμε, και τετοιο στρατο ειχε την τυχη να εχει το ελληνικο προλεταριατο, τον ηρωικο Δημοκρατικο Στρατο Ελλαδας!

15 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ ΚΥΝΗΓΑ ΑΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΕΣ

Αύγουστος 1973 - Αυγουστος 1988

Για τα 15 χρόνια από τη δολοφονία του Ν. Ζαχαριάδη αναδημοσιεύουμε κείμενο του φύλλου αρ. 3 της «ΝΑ.».

Σήμερα που οι προβοκατορες του Κρεμλίνου έχουν εξαπολύσει την πιο βρωμερή εκστρατεία ενάντια στον Στάλιν και ενώ τα ντόπια τσιράκια τους έχουν αρχίσει να εξειδικεύουν την παγκόσμια γραμμή τους με το χτύπημα του ΚΚΕ και του Ζαχαριάδη, αυτό το κείμενο αποχτάει μεγαλύτερη σημασία.

Ο Ν. Ζαχαριάδης γεννήθηκε το 1903 στην Ανδριανούπολη.

Από το 1923 και σαν ηγετικός στέλεχος της ΟΚΝΕ, αρχίζει να αναδεικνύεται σαν καθοδηγητική φυσιογνωμία του κομμουνιστικού κινήματος στη χώρα μας. Το 1927 είναι γραμματέας της Κ. Ο. Πειραιά και αργότερα της Θεσσαλίας. Το 1931 με υπόδειξη της 3ης Διεθνούς και για το χτύπημα του λικβιδαρισμού στο ΚΚΕ, ο Ζαχαριάδης αναδεικνύεται σε Γ. Γραμματέα του ΚΚΕ, μέχρι την πραξικοπηματική του καθαίρεση στην προδοτική 6η Ολομέλεια το Φλεβάρη του 1956.

Στις 17.9.36 συλλαμβάνεται από τη Μεταξική δικτατορία και φυλακίζεται. Μέσα από τις φυλακές της Κέρκυρας, στέλνει στις 31 Οχτωβρη του '40 το περίφημο γράμμα του «προς το Λαό της Ελλάδας», όπου πρωτοπόρα δίνει τη σωστή επαναστατική κατεύθυνση, χαρακτηρίζοντας τον πόλεμο «εθνικοαπελευθερωτικό, ενάντια στο φασισμό του Μουσολίνι». Στις 20.5.41 παραδίνεται στους Γερμανούς από τους οποίους κρατείται στο Νταχάου για πάνω από 4 χρόνια, μέχρι το Μάη του 1945. Με τον ερχομό του στην Ελλάδα, αναλαμβάνει να ανασυγκροτήσει το κόμμα και το λαϊκό κίνημα, από τον οπορτουνισμό του Σιάντου - Παρτσαλίδη και την προδοσία της Βάρκιζας, και να το οδηγήσει στη νέα μεγάλη και ηρωική πάλη ενάντια στην Αγγλοαμερικάνικη εξάρτηση και το μοναρχοφασισμό, στο Β' Αντάρτικο.

Μετά τη στρατιωτική ήττα του Δ.Σ.Ε. και τη συντεταγμένη υποχώρηση των κομματικών και στρατιωτικών δυνάμεων στις Ανατολικές χώρες, ο Ν. Ζαχαριάδης καθοδηγεί το κόμμα στη συνέχιση της πάλης στις νέες συνθήκες της παρανομίας και της αμερικανοκρατίας. Το κόμμα κάτω από τη γραμμή του πατριωτικού αντιαμερικάνικου δημοκρατικού μετώπου καταχτάνικες. Αυτή την ανοδική πορεία ερχεται βίαιο να ανακόψει ο ρεβιζιονισμός και η εξωτερική επέμβαση των χρουτσωφικών στα εσωτερικά του ΚΚΕ. Με την προδοτική 6η ολομέλεια, το Φλεβάρη του 1956, ο Ν. Ζαχαριάδης καθαιρείται από το Π.Γ.

Στην 7η ολομέλεια του 1957 διαγράφεται από μέλος του κόμματος. Οι Σοβιετικοί ρεβιζιονιστές και αφού προηγούμενα, στο 20ο Συνέδριο του ΚΚΣΕ, ο Ν. Ζαχαριάδης αρνείται να υποταχτεί στην προδοτική ρεβιζιονιστική γραμμή τους, τον συλλαμβάνουν και τον εξορίζουν στην πόλη Σουργκούτ της Βορειοανατολικής Σιβηρίας.

17 χρόνια εξορίας (1956 - 1973), δεν μπορούν να τον λυγίσουν και να τον κάνουν να υποταχθεί στους ρεβιζιονιστές του Κρεμλίνου. Ο Ν. Ζαχαριάδης δίνει την πάλη ενάντια τους απαιτώντας να έρθει στην Ελλάδα και να δικαστεί. Αυτό το αρνούνται οι σοβιετικοί αλλα και η τότε κυβέρνηση Καραμανλή, που και μόνο το όνομα του Ζαχαριάδη την γέμιζε από φόβο. Υπάρχει όμως εδώ ένα σημαντικό ζήτημα. Για πρώτη φορά, η ελληνική αστική τάξη συμφωνεί με το σοβιετικό ρεβιζιονισμό για το χτύπημα του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος και αυτό κάνει με τον Καραμανλή.

Γιατί αν ερχόταν ο Ζαχαριάδης στην Ελλάδα, δικαζόταν ακόμα και αν φυλακιζόταν, δεν θα μπορούσαν εύκολα τα σημερινά τσανάκια του σοσιαλιμπεριαλισμού Φλωράκης και σία να καπηλεύονται τον τίτλο του κόμματος και να δηλητηριάζουν το ελληνικό προλεταριάτο. Με τον τρόπο αυτό θέλουν να ανταμείψουν τους Σοβιετικούς για τη μεγάλη τους προσφορά στην αντίδραση με τη διάλυση του ΚΚΕ. Ο ίδιος ο Ζαχαριάδης στα «Προβλήματα της Κρίσης του ΚΚΕ» γράφει: «Το ΚΚΕ βρέθηκε αποκεφαλισμένο, η κουκουέδικη σημαία υποστάλθηκε, λερώθηκε και τσαλαπατήθηκε. Αυτό που χρόνια πολλά ζητούσε η αντίδραση στον ουρανό το βρήκε στη γη». Και ακόμα: «Τις ρίζες της η τραγωδία αυτή τις έχει στην ανωμαλία, στην κρίση που επιβλήθηκε στο ΚΚΕ από λόγους ξένους και ασχετους προς την ίδια του την εσωτερική ανάπτυξη, από λόγους που δεν πήγασαν οργανικά από τη δική του πολιτική και πορεία από την ίδια του την ιστορία».

Αυτός είναι και ο σημαντικός λόγος που οι σοβιετικοί δεν θα μπορούσαν ποτέ να επιτρέψουν τον ερχομό του Ζαχαριάδη στην Ελλάδα. Και για κάτι τέτοιο δεν θα είχαν κανένα επίσημο τουλάχιστον λόγο μετά το '74, εκτός από τη φυσική του εξοντωση.

Στα τέλη του '73 ηταν δυνατόν για το σοσιαλιμπεριαλισμό να δει την επερχόμενη πτωση της χουντας. Η νομιμοποίηση του ΚΚΕ θα ήταν αντικειμενικά μια από τις συνέπειες αυτής της πτώσης. Η επιστροφη του Ζαχαριάδη στην Ελλάδα, που δενόταν με το πιο βαρύ χτύπημα του πρακτορεισμού τους δύσκολα θα μπορούσε να αποφευχθεί. Αυτός είναι ο πολιτικός λόγος που μας υποχρεώνει να δεχθούμε μαρτυρίες πολιτικών εξόριστων, και να **καταγγέλουμε το θάνατο του Ζαχαριάδη σαν δολοφονικό έργο των Σοβιετικών**. Το έγκλημα αυτό είναι συνέχεια της διάλυσης του κόμματος της ελληνικής εργατικής τάξης, είναι έγκλημα ενάντια στο ελληνικό προλεταριάτο. Είναι ταυτόχρονα μια τεράστια προσφορα στην αστική τάξη και σε ολάκερη την αντίδραση στη χώρα μας. Σαν τέτοιο δεν πρόκειται να μείνει αναπάντητο.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Ο Ν. Ζαχαριάδης, ενσάρκωσε τους πόθους και τα οράματα του λαού μας. Η δραση του και ολάκερη η ζωή του δέθηκε με οτι πιο επαναστατικό, τιμιο και προοδευτικό ανάδειξε αυτός ο τόπος. Το όνομα του Ζαχαριάδη είναι γραμμένο με κόκκινα γράμματα στην επαναστατική σημαία του ελληνικού προλεταριατου.

Διαπαιδαγωγησε το κομμα, το ελληνικό προλεταριάτο και ολόκληρο το λαό, στο αδιάλλαχτο πνευμα της πάλης, ενάντια σε κάθε ξενική εξάρτηση και εσωτερική σκλαβιά, παντα στην προοπτική της λαϊκής εξουσιας, στην προοπτική του σοσιαλισμού.

Δεν παραιτήθηκε ούτε μια φορά και έδειξε τη μεγάλη αποφασιστικότητα που διακρίνει πάντα τους μεγάλους ηγέτες στο βασικό ζήτημα της προλεταριακής εξουσίας.

Στο περιφημο γράμμα του απο τις φυλακές της Κέρκυρας για τον ελληνοιταλικό πόλεμο, ενώ δίνει

πρωτοπόρα τη γραμμή για την ανεπιφύλακτη συμμετοχή του λαού και του κόμματος σ' αυτό τον πόλεμο, ταυτόχρονα δίνει την προοπτική και σαν επιστεγασμα αυτου του αγώνα «... μια καινούργια Ελλάδα της δουλειάς, της λευτεριάς, λυτρωμένη από κάθε ξενική ιμπεριαλιστική εξάρτηση, μ' ένα πραγματικό παλλαικό πολιτισμό».

Με τον ερχομό του από το Νταχάου, βρισκει το κόμμα σε κατάσταση διάλυσης εξαιτίας της κυριαρχίας της οπορτουνιστικής - λικβιδαριστικής κλίκας του Σιάντου - Παρτσαλίδη, το λαό και την αντισταση προδομένη απο τη Βάρκιζα.

Ολάκερο το καθήκον της ανασυγκρότησης του κινήματος, δένεται με το ζήτημα του δευτέρου ενοπλου αγώνα για το χτύπημα της δευτερης ξενικής κατοχής και της κατάχτησης λαϊκης εξουσιας.

Το Φλεβάρη του '46 ακριβως στην πρώτη επέτειο της μαύρης συμφωνίας της Βάρκιζας, το κόμμα με το Ν. Ζαχαριάδη επικεφαλής παίρνει τη μεγάλη απόφαση. Ξεκινά, ο δεύτερος ένοπλος επαναστατικός αγωνας. **Είναι η πρώτη επανασταση που ξεσπά στις νέες συνθήκες που διαμόρφωσε ο δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος και μαζί με τα πρώτα χτυπήματα στον ανερχόμενο τότε αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Η προσφορά του δευτερου αντάρτικου, ανεξάρτητα από την τελική του έκβαση, στη διαμόρφωση των παγκόσμιων συσχετισμών είναι σημαντική. Αλλά και από εσωτερική πλευρά, παρά την στρατιωτική ήττα, κάτω από αιτίες που δεν είναι σκοπός αυτού του άρθρου να εξεταστεί, το κόμμα και το κίνημα είχε μια πολιτική ήττα.** Ο ίδιος ο Ζαχαριάδης γράφει «Απ' εδώ βγαίνει το συμπέρασμα ότι παρά την υποχώρησή μας, που βασικά οφειλόταν σε εξωελληνικούς παραγοντες η προοπτική για το κινημα μας παραμεινε ρωμαλέα, αισιόδοξη. Δεν πάθαμε καταστροφική ήττα, μα κάναμε προσωρινη υποχώρηση, που πραγματοποιήθηκε κανονικά. Μπροστά μας δεν αρχιζε μια μακρόχρονη περιοδος σταθεροποιησης και επικράτησης της εσωτερικής μας αντίδρασης. Μπροστά μας ανοιγόταν προοπτική καινουργιας οξυνσης και ενταση στους ταξικούς και λαϊκούς αγώνες, μέσα στις καινουργιες τώρα πολιτικές για μας συνθήκες» (Λόγος της 2 Ολομ. της ΚΕ του ΚΚΕ 1951) - (Ν. Ζαχ. Εκλογη Εργων Εκδοση Κ.Ε. του ΚΚΕ σελ. 604).

Μετά το '49, στις νέες συνθήκες το κόμμα με το Ν. Ζαχαριάδη επικεφαλής οχι μονο ανασυγκροτει τις δυνάμεις του μέσα στην παρανομία, αλλά με την πολιτική γραμμή του αντιαμερικάνικου δημοκρατικού μετώπου και την αξιοποίηση των δυνατοτήτων της νόμιμης δουλειάς, αρχίζει πάλι να καταχτά την πλειοψηφία της εργατικής τάξης να παιζει βασικό ρόλο στην πολιτική ζωή της χωρας. Ταυτοχρονα το κομμα βαθαινει στην στρατηγική του, καθαριζοντας μεσα σ' αυτές τις νεες συνθήκες την στρατηγική της σοσιαλιστικής επαναστασης.

Δεν ξεφτανε ομως τα δυο ΟΧΙ του Ν. Ζαχαριάδη, στο Γερμανικο ναζισμο, και στον Αγλοαμερικανικο Ιμπεριαλισμό για να δωσουν τη νικη στο ελληνικό προλεταριατο. Χρειαζονταν το τριτο ΟΧΙ στο σοβιετικό ρεβιζιονισμό που μετά το Στάλιν πήρε την εξουσια στο ΚΚΣΕ και στη Σ.Ε. Και αυτό το ΟΧΙ το ειπε ο Ζαχαριάδης πληρωνοντας το με 17 χρονια εξοριες και την ιδια τη ζωή του. Παρα τη διαλυση του ΚΚΕ και τις ευθυνες της καθοδηγησής του γι' αυτό, η πάλη του Ν. Ζαχαριάδη και των αλλων μελων και στελεχων του κομματος που εμειναν πιστοι στο μ-λ, αποτελει μια σημαντική παρακαταθηκη για το χτισιμο του νέου ΚΚΕ.

Αυτή η μεγαλη πάλη του κατατασει το Ν. Ζαχαριάδη **σαν το κορυφαιο καθοδηγητή του ελληνικου λαού γνησιο μαρξιστή - λενινιστή διεθνούς κύρους και ακτινοβολίας**.

Και αυτό είναι, που το ζήτημα Ζαχαριάδη, αποτελει σημερα μια διαχωριστική γραμμή **ανάμεσα στην επανάσταση και το ρεβιζιονισμό**. Το φαντασμα του Ζαχαριάδη βασανιζει και θα βασανιζει ακομα για καιρό την αστική τάξη και το ρεβιζιονισμό. Οι τσανακογλύφτες του Φλωράκη, οι τροτσκιστές συνεχιστές του Βαφειάδη, οι συνεχιστές της Βάρκιζας, οι λικβιδαριστές και καθε ειδους οπορτουνιστες, τρέμουν την αναβιωση του πνευματος του Ζαχαριάδη, την επανασταση και τον Μπολσεβικισμό.

Η αστική τάξη και ο ρεβιζιονισμός δείχνουν όλο το μίσος τους συνεχιζουν και σημερα μέσα απο άρθρα στον τύπο να συκοφαντουν τη δραση και το έργο του Ζαχαριάδη. Και αυτό γιατι πέρα από το ταξικό τους μίσος, δείχνουν και το κόμπλεξ τους μιας και ποτέ δεν μπόρεσαν να βγάλουν ηγέτη που να μπορει να μετρηθει εστω και σε λιγο με το φωτισμένο ηγέτη του προλεταριάτου, στο Ν. Ζαχαριάδη.

Οσο ομως τρέμουν οι αντιδραστικοί, τόσο δύναμη αντλουν οι κομμουνιστές! Για την ΟΑΚΚΕ το εργο του Ζαχαριάδη αποτελει πηγή έμπνευσης και γνωσης. Η δραση του οδηγός και καθοδηγητής της δικιάς μας δράσης. Βάζοντας σαν κεντρικό καθήκον μας την ανασυγκρότηση του ΚΚΕ, και προχωρώντας αποφασιστικά σ' αυτό το δρόμο, τιμούμε εμπραχτα το παλιο ΚΚΕ και τον αρχηγό του Ν. Ζαχαριάδη. Το ανεξάρτητο, διερευνητικό, αδιάλλαχτο και παντα νέο Ζαχαριαδικό πνευμα, μας οπλίζει σ' αυτην μας την πορεία.

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΤΙΜΗΜΕΝΟ ΑΡΧΗΓΟ ΤΟΥ ΚΚΕ.

Ο Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ΘΑ ΖΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΓΣΕΕ

ΠΡΟΣΚΑΙΡΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΣΕ ΦΙΛΟΡΩΣΙΚΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

Μετά από μια ανακωχη μερικων μηνων το πρόβλημα της πολιτικής ηγεμονίας στην κρατική ΓΣΕΕ ξαναβγαίνει στην επιφάνεια.

Στην πρώτη φάση της επιθεσης του ρωσόφιλου μπλοκ για την ηγεμονία, τα πραγματα δεν πήγαν οπως αυτό τα ήθελε παρά τις «φιλότιμες» προσπάθειες του Γεννηματα.

Δυνάμεις μεσα στην ΠΑΣΚΕ με επικεφαλής τον Ραυτόπουλο αντισταθηκαν με απο τέλεσμα η απόφαση του Αρειου Παγου να είναι αρνητική για τη συμμετοχή των οργανώσεων των συνταξιούχων στο «συνέδριο» της Κρατικής ΓΣΕΕ.

Μετά από το ψευτο-ΚΚΕ και οι φιλικές του δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ σταματησαν κάθε θόρυβο γύρω από αυτό το ζήτημα περιμένοντας την κατάλληλη πολιτική φάση και τη διαμορφωση των κατάλληλων συσχετισμών για την αντεπίθεση τους.

Για μια ολόκληρη περιόδο το «συνέδριο της ΓΣΕΕ» χάθηκε από την επικαιρότητα.

Τωρα και καθώς η συνολική πολιτική κατάσταση οξύνεται και ολα ζητάν την λύση τους προς το τέλος του χρόνου, το «συνέδριο της ΓΣΕΕ» ξαναβγαίνει στην επικαιρότητα. Η επίθεση των φιλορωσικών δυναμεων δεν μπορει παρα να ειναι ολομέτωπη. Βάσεις: «απόλυτη ανάλογικη» και άμεση εξοστακισμός στην ΓΣΕΕ πάνω μαζί.

Έτσι λοιπόν άρχισαν οι πρώτες κινήσεις γύρω απ' την κρατική ΓΣΕΕ.

Ο Ραυτόπουλος πριν λίγο καιρό συνεχίζοντας τη αντιπαράθεση με το ψευτο - ΚΚΕ ανακοίνωσε πως το συνέδριο θα γινει τον Οχτωβρη στη βαση της απόφασης του Αρειου Παγου. Μια ανακοίνωση που παρθηκε ομως πισω στα γρηγορα και αποδοθηκε σε... τυπογραφικο λαθος!) κάτω από την αμεση αντίδραση στο πολιτικο επιπεδο ιδιαιτερα των φιλορωσικων δυναμεων του ΠΑΣΟΚ.

Ο Ραυτοπουλος ομως επανηλθε και με ομοφωνη απόφαση της Ολομέλειας της κρατικής ΓΣΕΕ προκηρύχθηκε συνέδριο για τις 21 του Οχτωβρη. Ένα συνέδριο που θα λυσει αυτό το ιδιο το ζήτημα του συνταξιοχων και θα εκλεξει μια διοικηση που θα ειναι υποχρεωμένη να πραγματοποιησει συνέδριο την Ανοιξη του 1989.

Η απόφαση αυτή ειναι μια συμβιβαστική γραμμή ανάμεσα στις δυο φράξιες της αστικής τάξης, που διεκδικουν την ηγεμονια, μιας και αφηνει ολα τα ζητήματα ανοιχτα. Το πολιτικο κλιμα του Οχτωβρη πιστευουμε πως θα καθορισει σε σημαντικό βαθμό την συμμετοχή ή όχι των δυνάμεων του φιλορωσικου μπλοκ σ' αυτό το συνέδριο, παρα την χλιαρη πρωτη αρνητικη τους τοποθέτηση.

Ομως παρα τις οποιες αντιστάσεις του Ραυτόπουλου, ο δρομος για την κατάληψη της ΓΣΕΕ από τις φιλορωσικες δυνάμεις, της συνδικαλιστικής γραφειοκρατιας εχει οριστικα ανοιξει.

Αυτό εχει μια τεραστια σημασια για το ταξικό εργατικό συνδικαλιστικό κινημα. Και αυτό παρα του ότι κανένας αγώνας δεν πρόκειται να περασει σήμερα μέσα από την κρατική γραφειοκρατία της λεγομένης ΓΣΕΕ.

Η εξέλιξη αυτή θα εχει μια τεραστια πολιτική σημασια γιατι στρωνουν τον δρόμο για την επιβολή της ψευτοαπλής - απλής αναλογικής που θα φέρει στη διακυβέρνηση της χωρας το φιλορωσικο μπλοκ των πολιτικων δυναμεων. Από την αλλη πλευρά δίνουν την ηγεμονια στο χειρότερο κομμάτι της συνδικαλιστικής γραφειοκρατιας, στους εργατοπατέρες του ψευτο - ΚΚΕ. Αυτο σημαινει οτι το εργατικό κινημα θα κοπει από τα πάνω με τα πιο χειροτερα δεσμα και τις πιο βαρυες αλυσιδες.

Αυτό ειναι το βασικο. Και εδω πρεπει να επικεντρωθει η προσοχη και η δουλειά των επαναστατων συνδικαλιστων και κομμουνιστων πανω στο ζητημα για την αναπτυξη του εργατικου κινηματος.

Στο τσάκισμα της σοσιαλφασιστικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας: Κανένας εργατικός αγωνας δεν μπορεί σήμερα να φτάσει σε πραγματική νίκη χωρίς το σπάσιμο αυτων των δεσμών.

Η κατασταση στην εργατική τάξη και σε ολο τον εργαζόμενο λαό ολο και χειροτερευει. Η τελευταια λεπτεια ολων των λαων να σπασει η εισοδηματική πολιτική της τεινας από τον ηρωικο αγωνα των καθηγητων τσακιθηκε από αυτές τους εργατοπατέρες που θέλουν σήμερα την ηγεμονία στη ΓΣΕΕ. Από τον Σεπτεμβρη θα αρχισουν οι νεες συζητήσεις γυρω απο την «καινουργια» εισοδηματική πολιτική που δεν θα ειναι τιποτα αλλο από μια νεα επανεκδοση της πολιτικής της τεινας. Ο σοσιαλφασισμός για μια ακομα φορα θα δημαγωγησει αφηνοντας τις διαπραγματευσεις στον Ραυτόπουλο, φορτωνοντας σ' αυτόν τις ευθυνες για την υπογραφή της νέας ανικανης συλλογικής συμβασης, ενω ταυτόχρονα με τις ψευτοαπεργιες του θα προσπαθησει να χρησιμοποιησει το εργατικό κινημα για να πετυχει τα δικα του πολιτικα συγφεια.

Θα γινει δηλαδή πάλι τα ίδια με πρωτο μόνο που η ποιότητα του θα ειναι μεγαλυτερη στο βαθμό ποιοτητη χρονια πρέπει να κλεισει η ψευτο - απλη αναλογικη τους.

Το εργατικό κινημα ομως εχει να καταχτήσει μια σημαντική εμπειρια στο προηγουμενο διαστημα και έστω και με παθητικό τρόπο ακόμα, εχει δοσει χτυπήματα στον σοσιαλφασισμό.

Ειναι καθήκον για τους κομμουνιστές σαν τη τη νέα φάση να δωσουν μια ιδιαιτερη προσοχή πάνω στα ανεξάρτητα ταξικα συμφέροντα προβάλλοντας την επιταχτική ανάγκη της πραγματικής αξίωσης στα μεροκάματα και τους μισθους σαν το πρωτο αιτημα του συνδικαλιστικου κινήματος. Παραλληλα ειναι βασικό καθήκον η αποκαλυψη των πολιτικών σχεδίων των εχθρών της εργατικής τάξης με τη προβολη μιας πραγματικής εργατικής πολιτικής προς οφελος ολων των καταπιεσμένων τάξεων και στρωμάτων της κοινωνίας. Αυτό το καθήκον πέφτει στις πλάτες της ΟΑΚΚΕ.

«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ»
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ
Ο.Α.Κ.Κ.Ε.
ΑΘΗΝΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55
ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 5241058
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 1

ΠΙΟ ΒΡΩΜΙΚΟΣ Ο ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ!

Η υπόθεση ξεκίνησε υπουλα, αθόρυβα και χωρίς λεζάντες ή μεγάλα «ξύλινα γραμματα» στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων.

Στις 5 Αυγουστου του '88 ο δημοσιογραφος Γ. Μασσαβετας γραφει μεσα απο τη μονιμη στηλη του στην εφημεριδα «Ελευθερο τυπο» (σελ. 6 Κασετες ταυθα. *Κατιμερα κερδι ζωντανες*) ενα κειμενο - σχολιο με επιθετικο χαρακτηρα περι σκανδαλων και μιζων κατα του διοικητη του ΟΤΕ, του γνωστου Θ. Τομπρα.

Η αληθεια ειναι πως ο Γ. Μασσαβετας δεν προσκομιζε αποδειξεις η αλλα ενδεικτικα χειροπιαστα στοιχεια, που να στοιχειοθετουν την συγκεκριμενη κατηγορια κατα του Θ. Τομπρα.

Η επιθεση του Γ. Μασσαβετα κατα του Θ. Τομπρα αναφερεται στην αγορα τηλεπικοινωνιακου υλικου απο τον ΟΤΕ και στο «ριξιμο» μιας μη αρεστης στον Θ. Τομπρα Πολωνικης εταιρειας που εκανε προσφορα.

Αμεσως ο Θ. Τομπρας απαντα στον Γ. Μασσαβετα με εναν εξισου επιθετικο χαρακτηρα, που τον κατηγορει ευθεως σαν μεσαζον των αντιζητων (με μιζα φυσικα) της συγκεκριμενης Πολωνικης εταιρειας, η προσφορα της οποιας απορριφθηκε λογω ελλειψης στοιχειων επαρκων απ' τη μερια της. Απο τη μερια του ο Θ. Τομπρας «εβγαλε τα χαρτια» του, που τυπικα τουλαχιστον τον καλυπτανε σαν γενικο διευθυντη του ΟΤΕ για την απορριψη προσφορας της Πολωνικης εταιρειας.

Αυτο δημιουργησε θεμα μιας και η «Ελευθεροτυπια» ηταν ακαλυπτη για τις αντι - Τομπρικες κατηγοριες της, αφου ο δημοσιογραφος της Γ. Μασσαβετας **δεν ειχε** το «πλουστασιο» της συγκεκριμενης προσωπικης επιθεσης και με συγκεκριμενα στοιχεια - αποδειξεις για τη συγκεκριμενη υποθεση και για το συγκεκριμενο προσωπο του Θ. Τομπρα. Γνωστον μαλιστα οντος οτι ο Θ. Τομπρας χρησιμοποιει τις μηνυσεις για πασατεμπο, οποτε πιανει τους κατηγορους του αδυναμους να υποστηριξουν με στοιχεια τις επιθεσεις τους εναντιον του.

Ετσι ο εκδοτης της Τεγοπουλος καλεσε τον ιδιο τον Μασσαβετα να δημοσιευσει τα στοιχεια - αποδειξεις του. Στοιχεια - αποδειξεις για το «σκανδαλο Τομπρα», που ο ιδιος ο Μασσαβετας στο κειμενο του ειχε αναφερει πως κατεχει. Μια τετοια απαντηση του εκδοτη της «Ελευθεροτυπιας» ηταν λογικη. Ομως ο Γ. Μασσαβετας αρνηθηκε, τη δημοσιοποιηση μεσα απ' τη μονιμη στηλη του, των στοιχειων, που ισχυριζοταν πως κατειχε. Δημοσιευσε με αμεσως παρακατω τη δηλωση της διευθυνσης της «Ελευθεροτυπιας», που δοθηκε σ' ολον τον τυπο το απογευμα της Παρασκευης 12.8.88 και δημοσιευτηκε στις 13.8.88:

Η «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»

1. Ειναι γνωστο οτι ο κ. Μασσαβετας δημοσιευσε στις 5 Αυγουστου κειμενο με επιθετικους υπαινιγμους κατα του διοικητη του ΟΤΕ κ. Θ. Τομπρα, και οτι ο τελευταιος απαντησε με αλλη επιθεση εναντιον του.

2. Την ιδια μερα (Παρασκευη) ο εκδοτης της «Ε» παρακαλεσε τον κ. Μασσαβετα το διευθυντη κ. Σ. Φουντουλη, ανοησιες σε αδειες να φερει στην εφημεριδα τα στοιχεια που ειχε οτι ειχε για το σκανδαλο που ειχε ανοιξει στις 5 Αυγουστου με σκοπο να τον καλυψει απεναντι στον κ. Τομπρα. **Ο κ. Μασσαβετας αρνηθηκε και την αλλη μερα Σαββατο ειδοποιησε μεσω του τηλεφωνητη, τους υπευθυνους της «Κυριακατικης Ελευθεροτυπιας» οτι δεν θα γραφει για το φυλλο της επομενης.** Μολονοτι αναζητηθηκε επιμονως ο κ. Μασσαβετας **δεν βρεθηκε πουθενα.**

3. Το ιδιο συνεβη και την επομενη (Κυριακη). **Ο κ. Μασσαβετας ειχε εξαφανιστει.** Κατα τις 8.30 το βραδυ εστειλε με ανθρωπο του **ενα κειμενο, που απο τελουσε αναδημοσιευση αλλης εφημεριδας γιατι οπως σημειωνε «ειχε αποφασισει να ξεκουραστει».** Και παλι ανυζητητηθηκε ο κ. Μασσαβετας για να συνεννοηθει επιτελους με την εφημεριδα του, **αλλα και παλι δεν βρεθηκε.** Κατοπιν τουτου το χρονογραφημα του δεν δημοσιευθηκε.

4. Την επομενη (Δευτερα) τηλεφωνησε ο ιδιος σε ενα στελεχος της εφημεριδας (και παντως οχι στον αρχισυντακτη κ. Δημητρη) για να τους πει οτι αποχωρει και οτι **«απο αυριο θα γραφει στην «Πρωτη».** Το απογευμα εστειλε τη γνωστη επιστολη στον εκδοτη κ. Τεγοπουλο, η οποια δημοσιευθηκε αυτουσια την αλλη μερα, μαζι με τη σχετικη απαντηση.

Αυτα για την αποκατασταση της αληθειας. Με μια απαραιτητη επενθυμιση. Η «Ε» δεν δημοσιευει «σκανδαλα» χωρις στοιχεια. **Και τα στοιχεια δεν μπορει να τα κραταει στα συρταρι του ο συντακτης αρνουμενος να ενημερωσει την εφημεριδα.** Τις λιγες φορες που παρεβη, στο παρελθον, η εφημεριδα την αρχη αυτη απο ελλειψη ελεγχου των στοιχειων (σε μια σοβαρη περιπτωση υπευθυνος ηταν ο κ. Μασσαβετας) για την οποια ειχε επιβαλλει και την παραιτηση του, οχι μονο απο την εφημεριδα αλλα και απο το επαγγελμα - παρολα αυτα η εφημεριδα τον καλυψε απολυτα και του εδοσε το δικαιωμα να συνεχισει την καριερα του) το πληρωσε ειτε με συμβιβαστικες δηλωσεις στα δικαστηρια, ειτε με δημοσιευση διαψευσεων χωρις απαντηση και καποτε και με οικονομικες θυσιες»//

(Αναδημοσιευθη απο την «Ε»)

Η ΑΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΦΥΓΗ ΜΑΣΣΑΒΕΤΑ

Αν και τα σχολια περιττευουν οφειλουμε να διευκρινησουμε κατοια σημεια:

— Το περιστατικο εγινε στις 5.8.88 και η ανακοινωση της «Ελευθεροτυπιας» στις 12.8.88, πραγμα που σημαινει οτι η εφημεριδα εδωσε στο δημοσιογραφο της μια ολοκληρη βδομαδα (7 μερες), ωστε να σκεφτει, να ψαξει, να συνταξει και τελος παντων να δημοσιευσει τα στοιχεια που ο ιδιος ειχε πει στο αρθρο του πως κατεχει.

— Ο Γ. Μασσαβετας οχι μονο αρνηθηκε (γιατι αργαε, αφου κατειχε στοιχεια;), αλλα εξαφανιστηκε. Στην κυριολεξια «ανοιξε η γη και τον καταπιε». Οποιος εχει το δικιο με το μερος του δεν αρνειται, δεν εξαφανιζεται.

δεν χανει ουτε ενα δευτερολεπτο προκειμενου να κατακεραυνωσει και να ξεσκεπασει τους κατηγορους του.

— Ο Γ. Μασσαβετας αντι να στειλει τα στοιχεια του για δημοσιευση στην εφημεριδα του, εστειλε ενα αποσπασμα απο τον αρεστο του «Ριζοσπαστη», που συνηγοροισε υπερ των χωρις στοιχεια και αποδειξεων απογευων του. Αυτο μοιαζει με το παραμυθι που λεει: «αφου ολοι λενε πως ο γυμνος βασιλιας ειναι ντυμενος, ειναι ντυμενος»

Τελικα για αγνωστους σε μας λογους ανακοινωθηκε στις 12.8.88 απο την «Πρωτη» οτι ο Γ. Μασσαβετας θα αρχισει να γραφει σ' αυτην απο τις 16.8.88 μεσα απο την παρομοιοτυπη με πριν στηλη του «καλημερα πολιτη...» Ομως ουτε εδω παραθεσε τα στοιχεια του εναντια στον Τομπρα.

— Προηγουμενως ομως (απο τις 13.8.88) μεσα απ' τις σελιδες της «Πρωτης» (σελ. 5) διαψευσε την δηλωση της «Ελευθεροτυπιας» με μια δικη του δηλωση - απαντηση, που δημοσιευουμε αμεσως

«Λεπτομε που αναγκαζομαι να διαψευσω τον κ. Τεγοπουλο. Την Παρασκευη με καλεσε στο γραφειο του, 5.8.88, και μου εκανε οξεια επιθεση για το δημοσιευμα μου, διοτι εβαλε τον κ. Κοκαλη, που οπως μου ειπε, ηταν φιλος του. Παροτι, ηταν η ιδιαιτερα του, η οποια μου ειχε εφιστησει την προσοχη, οτι λιγο πριν ο κ. Τεγοπουλος «κατι ειχε παθει» και τον ειχε κοιραφει επιτοπου, ο γιατρος του.

Τον διαβεβαιωσα οτι εχω γραπτα στοιχεια, αλλα δεν μου τα ζητησε. Δυο φακελους με τα στοιχεια αυτα, ειχε παραθεσει στον υπουργο Μεταφορων και στο Πολιτικο Γραφειο του πρωθυπουργου.

Η εντολη του κ. Τεγοπουλου ηταν: «Μην ξαναγραψεις για τον Κοκαλη». Πραγματι, το Σαββατο ειμεινα στο σπιτι μου, να σκεφτω τη σταση μου. Την Κυριακη εγραψα, ενα κειμενο υπερ των απογευων Λαζαρη, αλλα αισθανθηκα οτι θα ενεπαιζα τους αναγνωστες.

Το κρατησα και αντι αυτου εστειλα ενα αλλο, με δυο μερη: Αναδημοσιευση σχολιου του «Ριζοσπαστη» και μια εκκληση σε πρωην υπουργο —με τον οποιο προηγουμενως, ειχα μιλησει τηλεφωνικως— να δωσει στη δημοσιοτητα τις 5 κασετες που εχει, γυρω απο το πως γινονται οι δουλειες στον ΟΤΕ.

Οσο για την «Πρωτη», ειπα πραγματι, στις παρατηρησεις των δυο στελεχων, οτι δεν προκειται να μεινω ανεργος ουτε να αυτοκαταργηθω.

Οταν με καταργησαν, ειχα τεσσερις προτασεις. Επελεξα αυτη.

Αυτη ειναι η αληθεια και για μενα, το κεφαλαιο αυτο εχει κλεισει οριστικα.

Τελος, για την παλαιοτερη παραιτηση μου το 1984, ενα μονο εχει να κανει ο κ. Τεγοπουλος. Να τη δημοσιευσει»

ΕΛΑΦΡΕΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΕΣ

Αφου ομως ο Μασσαβετας εχει γραπτα στοιχεια, γιατι δε τα δημοσιευει με μια ανοικτη επιστολη του προς ολον τον τυπο; Μηπως φοβαται πως θα του τη θαψουν; Εμεις δεν το πιστευουμε, γιατι ενας δημοσιογραφος με καθημερινα κειμενα που διαβαζονταν απο 150.000 - 200.000 ανθρωπους σ' ολη τη χωρα και παραπανω ειναι περιζητητος στην παρουσιαση στοιχειων και μαλιστα γραπτων, που αποκαλυπτουν ενα ακομη «σκανδαλο» και που απογυμνωνουν εναν απεχθη τυπο σε διευθυντικη θεση κρατικου οργανισμου. Ποσο μαλιστα που οι αντιπολιτευομενες εφημεριδες της Παλιας Δεξιας δινουν «οτι κι οτι» για μια τετοια δημοσιευση απο εναν τετοιο δημοσιογραφο για εναν τετοιο διευθυντη.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΧΑΦΙΕΔΙΣΜΟ

Ομως δεν φτασαμε ακομα στο βασικο.

Στη συνεχεια στις 11 του μηνα δημοσιευεται στον τυπο ανοιχτη επιστολη του Τομπρα στον Μασσαβετα οπου ο πρωτος κατηγορει τον δευτερο για χαφιε στη διαρκεια της δικτατοριας στηριγμενο στους φακελλους που ειναι στην αρμοδιοτητα της ΚΥΠ. Σαν υποστηριχτικο της κατηγοριας του ο Τομπρας φερνει στη δημοσιοτητα το αντιστοιχο αποσπασμα απο το φακελλο του Μασσαβετα.

Αυτη ειναι η μπομπα.

Ολα τα κομματα, με εξαιρεση τον Ψαροιοακη της «Χριστιανικης Δημοκρατιας», ολος ο τυπος, με εξαιρεση την «Αυριανη» η ΕΣΗΕΑ των δημοσιογραφων, καταγγελλουν τον Τομπρα και ζητουν απο την κυβερνηση το διωξιμο του απο την θεση του Διευθυντη της ΔΕΗ.

Το επιχειρημα τους ειναι με ποιο δικαιωμα ο Τομπρας υπεξαιρει κρατικα εγγραφα και τα χρησιμοποιει για την σπιλωση αντιπαλων του. Ακομα κατηγορειται και σαν εκβιαστης. Οσο για τον ιδιο το Μασσαβετα αυτος παραθετει τη δραση του στην δικτατορια και τιποτα αλλο.

Τι λεμε εμεις γι' αυτο.

Εμεις λεμε οτι υπαρχουν δυο ζητηματα. Ενα ζητημα Μασσαβετα και ενα γραμμα Τομπρα.

Η κυρια πλευρα του ζητηματος ειναι το ζητημα Μασσαβετα.

Η κυρια πλευρα απο πολιτικη αποψη βρισκεται στην επιθεση του σοσιαλιμπεριαλισμου εναντια στις αντι - ψευτοΚΚΕ τασεις του ΠΑΣΟΚ αναμεσα στις οποιες ο Τομπρας ειναι ενας κατ' εξοχην σκληρος εκπροσωπος, που επι πλεον διαθετει μια θεση κλειδι.

Η δευτερευουσα πλευρα παλι απο πολιτικη αποψη ειναι οτι η αντισταση του Τομπρα γινεται με μεθοδες αναλογα βρωμικες με αυτες που χρησιμοποιουν οι αντιπαλοι του.

Ολοι θα θυμονται πως οταν ηταν να φαγωθει ο δυτικοφιλος αττικαρχης Παντελακης απο την αστυνομια κανεις δεν αμφισβητησε τους φακελλους της δικτατοριας. Τοτε οι εφημεριδες εγραψαν: «Χαφιες ο Παντελακης».

Τωρα γραφουν «Να φυγει ο Τομπρας». Τα σφυρια παντα χτυπανε στην ιδια κατευθυνση και με το ριθμο που τους δινουν τα τυμπανα του σοσιαλιμπεριαλισμου που ηγεμονευει σημερα στις πολιτικες εξελιξεις και στο πολιτικο - ιδεολογικο επιπεδο.

Ομως περα απο αυτη τη δικια μας σκοπια το ζητημα για καθε δημοκρατικο ανθρωπο θαμπαινε ως εξης:

Πρω το: Θαπρεπε να ζητηθει απο το μεγαλο δημοσιογραφικο στελεχος που ειναι ο Μασσαβετας που με την πενα του επηρεαζει εκατονταδες χιλιαδες συνειδησεις να **αποδειξει** οτι οι εναντιοι του κατηγοριες ειναι λασπες. Ο καλλιτερος τροπος για να εξασφαλισθει στις δοσμενες πολιτικες συνθηκες η ειλικρινεστερη δημοσιοτητα στο ζητημα και η βαθυτερη εξεταση του θα ηταν να καταφυγει ο Μασσαβετας στα Δικαστηρια και να μηνυσει τον Τομπρα για συκοφαντια. Αντι να το κανει αυτο ο Μασσαβετας κανει την εξης δηλωση:

«Αποδεχομαι την αποψη του νομικου μου συμβουλου κ. Ν. Κωνσταντοπουλου, που περα απο δικηγορος ειναι καταξιωμενος αγωνιστης της δημοκρατιας και αρνουμαι ενα θεμα πρωτοφανως πολιτικο να το υποβιβασω σε διαπροσωπικη δικαστικη διενεξη».

Τι λεει εδω ο Μασσαβετας. Λεει οτι το ζητημα ειναι με ποιο δικαιωμα ο Τομπρας χρησιμοποιει τετοια χαρτια και με τετοιο εκβιαστικο τροπο γι' αυτο να απομακρυνθει. Λεει με λιγα λογια οτι λεει το ψευτοΚΚΕ, αλλα και η ανοητα αντιπολιτευτικη ΝΔ. Αυτο εννοει οταν μιλαει για «πολιτικο ζητημα».

Ομως εδω υπαρχουν δυο πολιτικα ζητηματα. Το γιατι δουλευει ετσι ο Τομπρας και το αν ειναι χαφιες ο Μασσαβετας. Καθε τουλαχιστον ευθικτος ανθρωπος ευκολα θα τα ξεχωριζε. Θα μπορουσε δηλαδη καλλιστα ο καθε Μασσαβετας να υποστηριζει **ταυτοχρονα** πως ο ιδιος ειναι αθωος και πως **ανεξαρτητα απο αυτο** πρεπει ενας οποιοσδηποτε Τομπρας που χρησιμοποιει τετοιες μεθοδες να διωχνεται.

Δευτερο: Πραγματικα ο Τομπρας ειναι υπολογος απεναντι στο λαο. Οχι ομως γιατι χρησιμοποιει απορρητα κρατικα εγγραφα στην παλη του με τους αντιπαλους του. Μονο κοινοβουλευτικοι κρετινοι και υποκριτες θα μπορουν να εχουν τετοιες αξιωσεις απο ενα κρατος στο οποιο η νομοθετικη και δικαστικη εξουσια ειναι απο παντα πνιγμενες απο την εκτελεστικη. Και ο Τομπρας ειναι ενα μεγαλο στελεχος αυτης της εκτελεστικης εξουσιας. Ο Τομπρας ειναι υπολογος για τουτο. Γιατι χρησιμοποιει εκβιαστικα τα στοιχεια που του προσφερει η θεση του ωστε να κρατησει αυτη τη θεση. Δεν μπορει να λεει: Παπανδρεου αφησε με στη θεση μου γιατι θα βγαλω τα στοιχεια που εχω εναντιον σου. Ουτε να κρεμεται μια απειλη σε οσους θα τολμησουν να τον αμφισβητησουν οτι θα φερει στοιχεια εναντιον τους.

Με αυτη την εννοια ο Τομπρας καλυπτει τη σαπιλα και μαλιστα βρισκεται στην εξουσια χαρη σ' αυτην.

Βεβαια εδω πρεπει να κανουμε την εξης παρατηρηση. Εκεινα τα στοιχεια που προερχονται απο τα γραπτα αρχεια της ΚΥΠ και γενικα της ασφαλειας δεν πρεπει να τα εμπιστευομαστε. Αυτοι οι μηχανισμοι ειναι ειδικοι στις προβοκατσιες και τις σκευωριες. Η μονη στιγμη οπου αυτα τα αρχεια θα ειχαν νοημα να δημοσιευτουν ηταν η στιγμη της πτωσης της δικτατοριας ή λιγους μηνες μετα. Απο κει και περα, ιδιαιτερα στην εποχη Παπανδρεου, στην εποχη της προβοκατσιας και της συνωμοσιας, καθε αξιοπιστια χανεται.

Ομως η αντιδραση Μασσαβετα και του ψευτοΚΚΕ που τον προστατευει δειχνει τον πανικο τους, μπροστα στις απειλες για αποκαλυψεις. Αυτοι δεν μπορουν να καταγγειλουν γενικα καθε τετοια αποκαλυψη γιατι πρωτον οι ιδιοι τις εχουν επικαλεσθει παλιοτερα (π.χ. Παντελακης) και δευτερον γιατι οι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

17 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

του σοσιαλιμπεριαλισμου στην Ελλαδα.

Η θεωρια του δικομματισμου του ψευτο - ΚΚΕ, γινεται, *«η ανατροπη του ισχυομενου κοινοβουλευτισμου των δυο κομματων της λοιμπεραλιστικης ταξης και του Δυτικου Ιμπεριαλισμου της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ»*.

Και αυτη η **«ανα τροπη»** δεν μπορει βεβαια να γινει εξω απο την ψευτο - απλη αναλογικη του ψευτο - ΚΚΕ.

Ας προσεξουν αυτο το σημειο οι αναγνωστες. Η «17 Ν» δεν μιλαει και δεν χρησιμοποιει τα οπλα της για την ανατροπη του κοινοβουλιου γενικα, αλλα για τον **«ελεγχομενο κοινοβουλευτισμο των δυο κομματων».**

Γιαυτο και **δεν γραφει λεξη σ' αυτη την προκηρυξη ενανταια στο ψευτο - ΚΚΕ.**

Αυτο ειναι το ενα. Το αλλο ειναι οι αμερικανικες βασεις. Και εδω η «17 Ν» δουλευει για τα αφεντικα της τους Ρωσους. Για την ακριβεια αυτη η φαση καθοριζει και την νεα της τακτικη, του *«επαναστατικου αγωνα που... απαιτει ολο και περισσοτερο οπλισμο και υλικα»*.

Η «17 Ν» ετοιμαζεται και αυτη για την «πολιτικη θυελλα». Ετοιμαζεται για ενα μαζικο αντιαμερικανικο τρομοκρατικο κινημα, για το πιο σπουδαιο ισως εργαλειο του σοσιαλιμπεριαλισμου. Εδω βρισκεται η μεγαλη νεα ποιοτικα του νεου χτυπηματος. Η «17Ν» κυρησσει ανοιχτα τον μαζικο ενοπλο εθνικο - απελευθερωτικο αγωνα!

Βρισκει οπλα για το λαο στην συγκρουση που ερχεται.

Και εδω η γραμμη της ειναι συμπαγης με την γραμμη του φιλορωσικου μπλοκ. Στον αντιαμερικανικο - φιλορωσικο αγωνα καλει σε μετωπο τους σοβινιστες. Ειναι αυτο που γραφει στο τελος της προκηρυξης: *«... και το κυπριακο ο τελευταιος Τουρκος στρατιωτης»*.

Ειναι μια πολιτικη που η «17 Ν» ξεκινησε οταν αποφασισε να χρησιμοποιησει σαν κομματικο της τυπο το σωβινιστικωτερο φυλλο της αστικης ταξης το ΕΘΝΟΣ, κορυφωσε με την προηγουμενη ενεργεια της εναντια στο «Νταβος» και συνεχιζει και σ' αυτην την προκηρυξη της.

Οπως εχουν με ξαναγραψει ο ρωσικος σοσιαλιμπεριαλισμος χρησιμοποιει τον πληγωμενο απο την Τουρκικη εισβολη στην Κυπρο Ελληνικο σωβινισμο, για να τον συρει στην κοντρα με τις ΗΠΑ και στο να δεχτει σαν νεο προστατη και εγγυητη των σωβινιστικων του βλεψεων τον ιδιο τον σοσιαλιμπεριαλισμο. Αυτη την συνεπη φιλορωσικη τακτικη ακολουθει και η «17 Ν».

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΥΛΛΗΠΤΟ

Η μεγαλη δυναμη της «17 Ν» σε ευρυτερους μικροαστικους κυκλους αλλα και σε κυκλους επαναστατικοποιημενης νεολαιας ειναι η συγουρια που δινει το ασυλληπτο της. Αυτο ομως ταυτοχρονα ειναι και η μεγαλη της αδυναμια στους σοβαρα σκεπτομενους πολιτικα ανθρωπους.

Και αλλες φορες εχουμε γραψει πως η βαση αυτου του «ασυλληπτου» ειναι οι πλατες αυτης της οργανωσης μεσα στον κρατικο μηχανισμο και μαλιστα σε εκεινο το κομματι του κρατικου μηχανισμου που βρισκεται σε ανοδο και επιθεση. Σε εκεινον δηλαδη που βρισκεται στα χερια της ρωσικης υπερδυναμης μεσα απο την ΠΑΣΟΚικη γραφειοκρατια την γεματη απο καθε ειδους κομπλεξικους φανατικους υποστηριχτες του Καστρο, του Γκεβαρα και καθε ειδους σοσιαλφασιστακια θαυμαστες του Κανταφι και του Ασσαντ.

Μα πανω απ' ολα για ποιο «ασυλληπτο» μπορει να καυχεται η «17 Ν» οταν ο ιδιος ο πρωθυπουργος της χωρας, και το Κυβερνον κομμα το ΠΑΣΟΚ δεν καταδικαζουν την επιθεση στο αστυνομικο τμημα, οταν ο υπουργος Δημοσιας Ταξης, σε απαντηση των δηλωσεων της Ν.Δ., δηλωνει πως το γεγονος δεν εχει και μεγαλη σημασια μιας και συμβαινει και σε αλλες χωρες!!!

Πραγματικα τετοια τεραστια πολιτικη καλυψη ειναι αρκετη για να δειξει σε καθε ανθρωπο τον χαρακτηρα της «17 Ν». Περα ομως απ' αυτα και η ιδια η ενεργεια τους χαρακτηριζονταν απο τετοιες γνωσεις που δυσκολα θα μπορουσαν να γινουν κτημα τους μονο με την μεθοδο της παρακολουθησης.

Για παραδειγμα ηξεραν και την «απλη» λεπτομερεια πως η αστυνομικινα ηταν σ' αυτο το τμημα μολις πριν 2 μηνες!

ΥΠΕΡ ΤΩΝ «ΜΠΑΤΣΩΝ»

Για πρωτη φορα στην προκηρυξη της η «17 Ν» διαχωριζει την ηγεσια της αστυνομιας απο τους «μπατσους» οπως αποκαλει τους αστυνομικους. Μαλιστα προσπαθει να τους υπερασπισει προβαλλοντας τις αθλιες συνθηκες που ζουν. Για παραδειγμα οταν ονομαζει τον κοντονα που κοιμουνται στο τμημα «βρωμερο αχουρι» ή οταν λεει πως δεν λενε ψεματα αυτοι παρα η ηγεσια της αστυνομιας.

Το ιδιο κανει οταν γραφει στην προκηρυξη της: *«Οποιοσδηποτε αστυνομικος, υπακουει στις παρηγορες, σηκωνει ψηλα τα χερια και δεν αντιστεκεται, δεν ιχει τα κοβηθει τιποτα απο την 17 Ν»* ή οταν δινει ενα μεγαλο βαρος στην προκηρυξη να πεισει πως δεν φερθηκε ασχημα στους αστυνομικους του τμηματος και ιδιαιτερα στην γυναικα αστυνομικο.

Αυτο η «17 Ν» το κανει για δυο λογους. Ο πρωτος ειναι πως η νεα αυτη τακτικη συνταιριζεται με τις προσπαθειες του ρωσο - φιλου μπλοκ για «συνδικαλιστικη» δουλειά στη βαση της αστυνομιας, μια δουλεια που ιχει για στοχο το παρσιμο μεγαλων τμηματων της βασης της αστυνομιας προς οφελος του σοσιαλφασισμου και ο δευτερος με την προσπαθεια της «17 Ν» να εμφανιστει «ειλικρινη» ευρυτερα στις μαζες μιας και ετοιμαζεται και αυτη τωρα για μαζικο κινημα.

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ «17Ν»

Η ΟΑΚΚΕ, από παλιά είναι η μόνη οργάνωση που ιχει επισημανει την τεραστια σημασια που ιχει για την ιδια την δημοκρατικη πορεια του τοπου η παλη εναντια στον σοσιαλφασισμο της «17Ν». Μια παλη που αρνηθηκαν να την δωσουν με τον ενα ή τον αλλο τροπο ολες οι πολιτικες δυναμεις του τοπου. Οι ρωσοφιλες δυναμεις -και αυτο ειναι φυσικο- δεν κανουν τιποτα αλλο από το να την προπαγανδιζουν και να χρησιμοποιουν τα χτυπηματα της για να κερδιζουν θεσεις μεσα στον κρατικο μηχανισμο.

Η Ν.Δ. δεν κανει τιποτα αλλο από το να χρησιμοποιει την «17 Ν» για να κανει την αντιπολιτευση της στο ΠΑΣΟΚ και να ζηταει την παραιτηση του Παπανδρεου, ενω στους διαφορους χωρους του λεγομενου «Χωρου» η κριτικη τους φτανει μεχρι τα πλαισια της «ατομικης τρομοκρατιας» η εργατικη ταξη μεσα στις συνωμοσιες τα «μυστικα χτυπηματα» και τα σχεδια που εξυφαινονται πισω από τις πλατες της.

Γιαυτο και παρα την τεραστια κρατικη προπαγανδα υπερ της «17Ν» δεν βλεπει με καλο ματι τη δραση της. Ανησυχεί για το ρολο και το χαρακτηρα αυτης της οργανωσης. Αυτη την ταξη, εκφραζει η ΟΑΚΚΕ οταν πρωτοπορα δινει την παλη για την αποκαλυψη της και τελικα την συντριβη της.

«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ»
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Βεραντζέρου 55 Αθήνα
τηλ.: 5241058

ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΙΡΑΝ - ΙΡΑΚ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

δεν μπόρεσαν να την καταλάβουν. Έτσι η κατάσταση στο μέτωπο έμεινε στάσιμη μέχρι το 86 οπότε οι Ιρανοί κατέλαβαν τη Χερσόνησο Fao περνώντας αυτοί τώρα τον διαύλο Σατ - Αλ - Αράμπ και καταχτώντας πολλές καινούργιες θέσεις μέσα στο ιρακινό έδαφος. Κιόλας από το 85 το Ιράκ ζητούσε ειρήνευση και επιστροφή στα προ του πολέμου διεθνώς αναγνωρισμένα σύνορα. Όμως το Ιράν πιστεύε στη νίκη του στηριγμένο στην τεράστια δεξαμενή «κρέατος για τα κανόνια» που διαρκώς έστελναν οι μουλάδες στο μέτωπο. Ειρήνη για τους μουλάδες σημαινε πλήρης υποταγή του Ιράκ που εκφραζόταν από την απαιτησή τους για καθαίρεση του Χουσείν, συντρίβη του καθεστώτος Μπάαθ και ανάδειξη φιλοχομεινικής κυβέρνησης. Οι μουλάδες πιστευαν πολύ ότι θα ξεσηκωναν υπερ τους τους σιίτες του Ιράκ που αποτελούσαν το μισό του πληθυσμού και που θρησκευτικά καταπιέζονταν από την κυριαρχη τάση των σουνιτών μουσουλμάνων. Αυτό όμως δεν μπόρεσαν να το πετυχουν γιατί τα εθνικά αισθήματα των Ιρακινών σιιτων αποδείχθησαν πιο ισχυρά από τα θρησκευτικά. Αντίθετα η αντιχομεινική δημοκρατική αντιπολίτευση που εκφραζόταν από τους μουτζαχεντίν του Λαού με ηγέτη τον Ρατζαβί -και που και αυτή κρατάει θρησκευτική σημαία αν και εναντιώνεται στο θεοκρατισμό- συμμάχησε ανοιχτά με τον Χουσείν, δέχτηκε την ειρηνευτική του πρόταση και πολέμησε τους μουλάδες στο πλευρό των Ιρακινών στρατευμάτων.

Από αυτό το σημείο και πέρα ο πόλεμος γίνεται δίκαιος από την πλευρά του Ιράκ. Δεν είναι τυχαίο ότι από αυτή την στιγμή ακριβώς δηλαδή μετά την ειρηνευτική πρόταση του Ιράκ αρχίζει και η διαδικασία της διεθνής απομόνωσης του Ιραν. Ο πολεμος θα ειχε σταματησει πολύ πιο νωρις αν αυτή η απομόνωση ήταν ολοκληρωτική. Σ' αυτό αντιστάθηκε ο σοσιαλιμπεριαλισμός.

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Οι Ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές παίξαν ένα πολύ βρώμικο παιχνίδι σ' αυτό τον πόλεμο.

Αυτοί προσπάθησαν να έχουν επαφή και με τις δυο εμπόλεμες πλευρές προσπαθώντας να παρατεινουν την αιματοχυσία ώστε και οι δυό χώρες να αδυνατίσουν και να είναι ταυτόχρονα φιλικές μαζί τους.

Έτσι ενώ οι ίδιοι συνέχισαν τον στρατιωτικό εφοδιασμό του Ιρακ, βάλαν τα τσιράκια τους, την Αν. Γερμανία και την Πολωνία να στέλνουν όπλα στο Ιράν (Εφημ. Αιμπεραστόν 21.7.88) ενώ ενθάρρυναν την Συρία σε όλη τη διάρκεια του πολέμου να διατηρήσει την πολιτική της συμμαχία με το Ιράν και να σπάσει την πολιτική απομόνωση του τελευταίου μέσα στον αραβικό κόσμο. Τουλάχιστον οι Κινέζοι ρεβιζιονιστές δεν δίστασαν να πάρουν ανοιχτά το μέρος των μουλάδων εφοδιάζοντας τους με πυραύλους στο όνομα δήθεν του κοινού αντιρώσικου μετώπου στο Αφγανιστάν.

Είναι αλήθεια ότι το Ιράν σ' όλη τη διάρκεια του πόλεμου και παρ' όλα τα φιλικά ανοίγματα του σοσιαλιμπεριαλισμού δεν παραιτήθηκε από το να υπερασπίσει τον αντιρώσικο αγώνα του Αφγανισταν και να παραχωρεί τα ανατολικά του σύνορα στους πρόσφυγες. Όμως και εδώ άσκησε μια διασπαστική πολιτική βοηθώντας μονόπλευρα τις σιίτικες φιλο - χομεινικές δυνάμεις του αφγανικού λαού και το χειρότερο ενισχύοντας συχνα επιθέσεις αυτών των ομάδων που έλεγχε εναντια στις άλλες αφγανικές ομάδες.

Όμως η μεγαλύτερη εκδήλωση της διασπαστικής, προς όφελος του σοσιαλιμπεριαλισμού, δράσης του χομεινισμού στον γ' κόσμο ήταν η ανοιχτη του συμμαχια για μια ολακερη περιόδο με τη Συρία εναντια στις παλαιστινιακές και δημοκρατικές δυνάμεις του Λιβανου. Ο σοσιαλιμπεριαλισμός είχε μεγάλο όφελος από τον μονόπλευρο αντιδυτικισμό και την αντιστοιχη τρομοκρατία του Ιραν στον αραβικο κόσμο γενικά και πιο ειδικά στο Λιβανο.

Έτσι μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός ότι ενώ η ΕΣΣΔ ψηφισε την απόφαση 598 στο Συμβουλιο ασφαλείας αρνήθηκε να δεχτεί την Ιρακινή και αραβική πρόταση να κόπεί καθε στρατιωτική βοηθεια στο Ιραν και να του επιβληθεί διεθνής αποκλεισμός στις στρατιωτικές προμηθειες.

Αυτό δεν το εκανε ουτε και μετά τις επιθέσεις του Ιραν στα πετρελαιοφόρα που μεταφεραν πετρέλαιο απο τις χωρες του κολπου στις χωρες του β' κόσμου. Αντίθετα το μονο που εκανε μετα από αυτή την κινηση του Ιραν ήταν να δώσει στρατιωτική κάλυψη στα πετρελαιοφόρα του Κουβέιτ για να μπορέσει να χωθεί σ' αυτό το εδαφος στο οποιο ποτε μεχρι τωρα δεν ειχε προσβάσεις, δηλαδή στις αραβικες χωρες του κόλπου. Όταν όμως οι Αμερικανοι και μετα οι Ευρωπαικες χωρες στειλαν τα δικά τους πολεμικά πλοια στον κόλπο μετα απο ανάλογες εκκλησεις των χωρών του κόλπου οι σοσιαλιμπεριαλιστες βγαλαν τις γνωστές υποκριτικες τους κραυγές αποδοκιμασιας.

Η Αμερικάνικη υπερδύναμη

Εννοείται ότι κανεις δεν εχει το δικαιωμα να μιλήσει για συνέπεια των αμερικάνων ιμπεριαλιστων επειδη αυτοι πήραν μια περισσότερο ανοιχτη φιλοιρακινη θεση στη διάρκεια του πολεμου. Πρωτον γιατι ήταν εξ αρχής στο πλευρό του Ιρακ, ακόμα δηλαδή και οταν αυτό βρέθηκε στην αδικη πλευρά του πολεμου μιας και αυτό τον ξεκίνησε.

Ηταν υποθεση του Ιρανικού λαού να ξεφορτωθεί τους μουλαδες τους νεους καταπιεστές όπως ειχε κανει και με τους παληους, δηλαδή τον Σαχη και την αμερικανοκρατια και οχι των Ιρακινων και των αμερικανων ιμπεριαλιστων. Το αυτί των αμερικάνων καθολου δεν ιδρωσε από την βαρβαροτητα των μουλαδων. Το μόνο που τους πειραξε σ' αυτους ηταν ότι αυτοι ανάτρεψαν την κυριαρχια τους σ' αυτή τη Χωρα και φοβήθηκαν ότι θα μπορουσαν να χασουν μετά από την Περσια κάθε θεση στον αραβικο κοσμο. Από αυτη και μονο την πλευρά στάθηκαν μέχρι το τέλος στο πλευρό του Ιράκ. Δεύτερο και το πιο βασικό. Κάποια στιγμή με τη μεγαλυτερη ανεση και πολιτικό κυνισμό και ακριβως στην πιο κρισιμη στιγμή του πολεμου και ενώ το Ιρακ βρισκόταν στη δικαιη πλευρά του, αυτοί δωσαν όπλα στους μουλάδες με ανταλλαγμα την απελευθέρωση των αμερικανών ομήρων που κρατούσαν οι χομεινικές συμμορίες στο Λίβανο.

Αυτή ήταν η περιφημη υποθεση Ιρανγκεητ. Στο βάθος επρόκειτο για μια αποτυχημένη απόπειρα της κατερχόμενης υπερδύναμης να προσεταιριστεί, πίσω από τις πλάτες του Ιράκ αλλά και της παγκόσμιας κοινής γνωμης, τους μουλάδες και να αποχτησει ενα μερος απο τη χαμενη της δύναμη στην περιοχή.

ΟΙ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ Γ' ΚΟΣΜΟΥ

Στη διαρκεια αυτου του πολεμου αποδειχτηκε οτι μονο οι Χωρες του γ' κοσμου, ιδιαιτερα οι αραβικές χωρες, ηταν αυτές που κρατησαν την πιο σταθερή και συνεπη θεση. Ειναι αυτές ιδιαιτερα που καταδικασαν και απομόνωσαν το Ιράν ενω ενισχυσαν πολιτικά, οικονομικα και στρατιωτικα το Ιρακ στη δευτερη φαση του πολεμου. Σε μικρότερο βαθμό, δηλαδή με περισσότερες ταλαντευσεις, έδειξε συνέπεια σ' αυτή τη σύγκρουση ο β' κόσμος που έδειξε τόσο την αντιθεση του αρχικα στην Ιρακινή επιδρομή όσο στη συνέχεια στάθηκε στο πλευρο του μετά την ειρηνευτικη του πρόταση. Εξαιρεση αποτελεσε η Ιαπωνια που φερθηκε μεχρι το τέλος οπορτουνιστικά με ένα ουδετεριστικό στυλ, που στο βάθος ευνοούσε το Ιραν, μονο και μόνο για να μη ρισκαρει ουτε στιγμή τις εισαγωγές του πετρελαίου από αυτή τη χωρα και από τον κόλπο γενικότερα. Η Ιαπωνία φοβήθηκε πιο πολύ από όλο τον β' κόσμο τον πόλεμο αυτό γιατι η πελώρια βιομηχανία της ειναι εξαρτημένη κατά 95% από το πετρέλαιο του κόλπου.

Η ΕΛΛΑΔΑ

Σ' ότι αφορά την Ελλάδα αυτη όπως παντοτε φερθηκε κι εδω σαν ένα καλό τσιράκι του σοσιαλιμπεριαλισμού. Ποτίλαγε όπλα και στις δυό χώρες. Στη δευτερη φαση του πολέμου υπερασπισε με τον ύσο λιγο ο-γκο και κύρος που διαθέτει τον μη αποκλεισμό του Ιραν και την ανοιχτή του καταδίκη. Ο Παπούλιας πηγαινοήρθε αρκετές φορές στην Τεχεράνη κι ο ομόλογός του στην Αθήνα έτσι ώστε να μη διαταραχθούν σε κανένα σημείο οι σχέσεις της Αθήνα με τον άξονα Τεχεράνη - Δαμασκού.

Οσο για τα κρατικά μέσα ενημέρωσης αυτά δείξαν επαντιλημμένα την προτιμηση του στο Ιράν ιδιαιτερα στην τελευταια φάση του πολέμου οταν το Ιραν αποδεχτηκε την απόφαση 598. Η τηλεόραση έκρυψε από τον Ελληνικό λαό το γεγονός ότι το Ιράκ είχε αποδεχτεί αυτή τη πρόταση εδώ και ένα χρόνο μόνο και μόνο για να εισπράξει το Ιράν την τιμή της ευθύνης για τον τερματισμό του πολεμου. Αλλωστε ο Παπανδρέου δεν έχασε ευκαιρία να ρίξει όλο το βάρος στη χρήση χημικών από το Ιράκ την ωρα ποι οι μουλάδες με τεραστιόδη κυνισμό έριχναν εκατοντάδες χιλιάδες παιδια του Ιραν μέσα στα νοσοκομεία μ' ενα πλαστικο κλειστι κρεμασμένο στο λαιμό.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΟΥ Γ' ΚΟΣΜΟΥ

Εμεις θεωρουμε τον τερματισμο αυτου του πολέμου σα μια μεγαλη νίκη του παγκόσμιου αντιηγεμονιστικου και δημοκρατικου κινήματος και πιο ειδικά σαν μια μεγαλη νίκη των λαών και των Χωρων του γ' κόσμου.

Κατ' αρχην από αυτο τον πολεμο βγαινει ανοιχτα και καθαρα νικημένος ο Πανισλαμισμός και οι Ιρανοι αντιδραστικοι μουλάδες που τον προωθουν φρενιασμένα στον αραβικό κόσμο. Ο περσικός λαός δεν βλέπει πια κανένα φωτοστέφανο γύρω απο το κρανιο αυτων των σκοταδιστων - φασιστων. Τωρα πια ειναι πολύ μακρυά η εποχή που τα εκατομμύρια των πιστων της Τεχεράνης σαπούνιζαν τους δρόμους απ' όπου θα περνάγε ο Χομεινί και που αντηχούσαν οι κραυγές «ο Αλλαχ ειναι μεγαλος». Οι μουλάδες, οι μεγάλοι αυτοι εχθροι του πραγματικα προοδευτικου και αντιμπεριαλιστικου κινήματος του Μοσαντέκ, οι ορκισμένοι αυτοί αντικομμουνιστές κλονίζονται τόσο βαθεια όσο ακριβως ψηλά τους σήκωσαν για μια περιοδο οι λαικές μάζες. Ακριβως εξ αιτιας της κρισης του παγκόσμιου κομμουνιστικου, αντιμπεριαλιστικου και δημοκρατικου κινήματος.

Η σημερινή κρίση του χομεινισμου που θα βαθυνει εξ αιτιας αυτης της ηττας θα ειναι ενα εξαιρετικό φάρμακο εναντια στην διάδοση του Ιρανικου τύπου Πανισλαμισμού στις υπολοιπες αραβικές χωρες. Ο Λίβανος, η Αίγυπτος, το Μαρόκο θα ανασάνουν τις συμβιβασμένες με τον σοσιαλιμπεριαλισμό και τον ιμπεριαλισμο αστικες τάξεις δεν θα πρέπει να τις αντικαταστήσουν τα φαντάσματα της θεοκρατίας αλλα οι συγχρονες αντιμπεριαλιστικές τάξεις και οι ιδέες τους.

Ομως νικημένος ειναι και ο σωβινισμος της ηγετικης κλικας του Μπααθ του Ιρακ και γενικότερα ο σωβινισμός των αστικων τάξεων του γ' κόσμου και τα αντιστοιχα επεκτατικά τους όνειρα. Μπορεί αυτή τη στιγμή ο Χουσείν να γευεται το θριαμβο μιας νικης ομως οταν κατακαθήσει η αγωνια του λαου από το κινδυνο να δουν τις ορδές των μουλάδων στη Βαγδάτη θα βγει στην επιφανεια βιαια το ερωτημα: Προς τι 300.000 νεκροι και πολλαπλάσιοι τραυματιες. Προς τι η εισβολη του 80; Θα ειναι η ωρα να πληρωσει και το Μπααθ τα δικα του τεράστια εγκλήματα και την αντιδημοκρατία του.

Ακόμα νικημένος ειναι ο σοσιαλιμπεριαλισμός και ο αμερικανικος ιμπεριαλισμός.

Αυτοι εχουν μερικές πλευρες ταχτικής επιτυχιας, ο πρωτος με το νάχει βάλει πόδι στις μεχρι πριν λιγο αμερικανόφιλες χωρες του κόλπου (Εμιράτα, Σ. Αραβία, Κουβέιτ), ο άλλος με το νάχει νικηθεί ένας αντιπαλος του (το Ιράν). Ομως και οι δύο εχουν μειωμένο κυρος στις δυό εμπόλεμες χωρες. Ειναι χαρακτηριστικό ότι οι σοβιετικοι που παιξαν επιμονα και με τις δυο χωρες εχουν και από τις δυο καταγγελθεί για την υπουλη στάση τους. Σε μικρότερο βαθμό αυτό εχει συμβει και με την αμερικανικη υπερδυναμη, ιδιαιτερα, μετά το σκανδαλο Ιρανγκεητ, όπως προαναφέρθηκε.

Τέλος νικημένος ειναι και ο σωβινισμός που επεδιωκε τη διαιωνιση του πολέμου για να τραβηχτεί η προσοχή του αραβικου κόσμου από το δικό του μέτωπο. Πραγματικα η εξέλιξη αυτή δεν κάνει καθολου καλό στους αντιδραστικους κάθε ειδους. Το μόνο που μένει ειναι να μην επιχειρηθεί από καμιά εμπόλεμη πλευρά η αναβιωση του πολεμου. Κι αυτό στη κύρια πλευρα εναπόκειται στις θελησεις των δυο λαών.

ΝΕΟ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΚΥΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ

Νέο κύμα απεργιών ξεσπάει αυτές τις μέρες στην Πολωνία. Οι εργάτες αντιστέκονται στην τεραστια πτώση του βιοτικού τους επιπέδου και ζητάνε ψωμί και Δημοκρατια.

Πάνω από τρεις χιλιάδες ανθρακωρυχοι κηρυξαν απεργια διαρκειας στο ανθρακωρυχείο Τζαστρεζμπι της νοτιοδυτικης Πολωνίας, ζητώντας αυξηση των μισθών και νομιμοποίηση του συνδικάτου «Αλληλεγγυη». Η αστυνομία προσπαθησε από την πρωτη μέρα να αποκλείσει το ανθρακωρυχείο από τους απεργούς, αλλά γυρω στους 700 εργάτες έσπασαν τον κλοιο και κατέλαβαν το ανθρακωρυχείο, που με απόφαση της διοικησης του «διεκοψε τις εργασιες του».

Το πολωνικό πρακτορειο «PAP» χαρακτηρισε την απεργια «παρανομη» και πως εχει «πολιτικο χαρακτηρα», ενώ η εισαγγελική αρχη ζητησε από τους απεργούς να διαλυθουν. Οι απεργοί αρνηθηκαν.

Στο μεταξυ πλαταινει το κυμα των απεργιων σε συμπαρασταση στους ανθρακωρυχους του Τζαστρεζμπι. 400 εργατες του γειτονικου ανθρακωρυχείου στο Μόρτσινεκ πραγμα τοποίησαν στις 17 Αυγούστου στάση εργασιας ενω οι λιμενεργατες στο λιμάνι της πόλης Στσεσιν, κηρυξαν απεργία διαρκειας σε ενδειξη συμπαραστασης, ενω και οι ίδιοι ζητούν αυξήσεις και αναγνωριση της «Αλληλεγγύης».

Ψωμί λοιπόν και Δημοκρατια ειναι το αιτημα τωρα για μια ακόμα φορα εξεγειρομένη εργατικη τάξη της Πολωνίας.

Μεγάλες απώλειες των Ρώσων στο Αφγανιστάν

Το Αφγανικό αντάρτικο δεν δείχνει με τίποτα να εξασθενεί από τις παρόλες των Ρώσων εισβολέων περί «αποχωρησεων» κλπ.

Σύμφωνα με πληροφορίες του Ασ. Πρες λίγες μέρες μετά την εναρξη με «πανηγυρισμούς» της σταδιακής (!) αποχώρησης, Αφγανοί αντάρτες σε μεγάλες επιθέσεις στα βορεια σύνορα του Αφγανιστάν με την Ρωσία, σκότωσαν πάνω από 500 Ρώσους εισβολείς και τραυμάτισαν πάνω από 200, σε επίθεση με ρουκέτες πολυβόλο στη στρατιωτική βάση Χαλάγκεη της επαρχίας Μπαχλάν.

Εκπρόσωπος των ανταρτων δήλωσε ότι κατα τη διαρκεια αυτων των επιθέσεων οι αντάρτες κατεστρεψαν επίσης μια τεράστια δεξαμενή πετρελαίου και έκαψαν πάνω από 250 φορτηγα αυτοκίνητα που βρίσκονταν στην ίδια βάση!

Το αντάρτικο ντουφέκι δεν πρόκειται να σταματήσει στο Αφγανιστάν μέχρι και να τσακιστεί και ο τελευταίος Ρώσος εισβολέας!

ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ
Μια ακόμα απάτη, των Ρώσων!

Υπογράφτηκε στις 26 Ιουλίου η συμφωνία για το φυσικό αέριο ανάμεσα στην ΔΕΠ και στο Ρωσικο οργανισμό SOJUZGAZEXOIRT σε εφαρμογή της διακρατικης συμφωνίας Ελλάδας - Ρωσίας.

Έχουμε αρκετές φορές γραψει για τον αποικιοκρατικό χαρακτηρα αυτής της συμφωνίας μιας από τις μεγαλυτερες εμπορικές συμφωνίες που έχει υπογράψει ποτε η Ελλάδα.

Εδώ θα θέλαμε να δώσουμε στους αναγνώστες μας ένα ακόμα στοιχείο που βγήκε στην υπογραφή ανάμεσα στους δύο οργανισμούς.

Με βαση αυτη τη συμφωνια η Ρωσια θα προμηθευει την Ελλάδα με φυσικό αέριο επί 25 χρόνια με πρώτο χρόνο παραδοσης το 1992. Η αξια του αερίου σε σταθερές τιμες θα ειναι της τάξης των 4 δισεκ. δολλαρίων που κατα το μεγαλυτερο μέρος προβλέπουν στην διακρατικη συμφωνία να καλυφθεί με εξαγωγές ελληνικών προϊόντων.

Ενώ λοιπόν η Ελλάδα, οσον αφορα τα αντισταθμιστικά οφέλη υπέγραψε τη σύμβαση, η Ρωσια δεν υπέγραψε τίποτα το συγκεκριμένο για την αγορα ελληνικών προιοντων.

Ήταν τέτοια η πρόκληση που αναγκασε τον Πεπονή να δηλωσει, ότι στους προσεχείς μήνες: «Θα πρέπει να έχει υπογραφεί η προβλεπομενη σύμβαση για την αγορα ελληνικών προϊόντων από τη Σοβιετική Ενωση».

Γίνεται λοιπόν φανερό ότι οι Ρώσοι προσπαθουν να πετυχουν και σ' αυτό το ζήτημα τους πιο εξευτελιστικούς όρους για τη χώρα.

Ένα ακόμα δείγμα της «υπερήφανης ανεξαρτησίας της πολιτικής» του Α. Παπανδρέου.

Ο ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

ιδιοι ειναι αρχι - ειδικοι στο στησιμο σκεψεων (υπόθεση παρακολουθησης τηλεφώνων στον Περισσό, όπου η πιο σκοτεινή στιγμή κράτησε ο ίδιος ο Περισσός, αλλά και οι ιστορικές του σκεψεις εναντια στους κομμουνιστες του ΔΣΕ, στις ανατολικές χωρες)

Ο Μασσαβέτας με τη στάση του τόσο στο ζήτημα των προμηθειων για τα τηλέφωνα, όσο και στο ζήτημα του χαφιεδισμού έχει σιμπεριφερθεί σαν ένοχος. Σαν τέτοιος ειναι φυσικο να θέλει να κρυφτεί αλλά και να προσφέρει τις υπηρεσιες του στην ανερχόμενη υπερδυναμη.

Οσο για τον Τόμπρα εμεις δεν υποστηρίζουμε την απομακρυνση του. Κάτω από τις δοσμένες συνθήκες. Επειδή τα χτυπήματα εναντιον του γινονται από την πλευρα του σοσιαλιμπεριαλισμού, από κει δηλαδή που πνέουν οι πιο δυνατοί ανεμοι, είναι φανερό ότι η πτωση του θα φέρει ένα αντικαταστάτη του από το χωρο του πιο μεγάλου εχθρού, που θα εξυπηρετεί δηλαδή τη δικη του στρατηγικη.

Ο Τόμπρας, καθε Τόμπρας, και αυτοι ειναι παμπόλλοι στο σημερινό κρατικό μηχανισμό, θα πρέπει να απομακρυνθεί μόνο κατω από την πιεση ενός πραγματικου δημοκρατικού κινήματος. Κι ένα τέτοιο κίνημα εχει μια βασικη προυπόθεση αναπτυξης. Πρέπει να στρεφεται οχι μονο εναντια στις παληές μορφές του φασισμου, αλλά, και μάλιστα κύρια, εναντια στις σύγχρονες, πιο υπουλες, πιο επικινδυνες μορφές του που εχουν αιχμή τους το ρωσικο σοσιαλφασισμό.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΗ «ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ» ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.